

Kdy budou
v novém roce
prázdniny?
Jaký dárek
vás čeká
uvnitř?

Jaké jsou Vánoce
ve vzpomínkách?
Komu se
tleskalo?

Jak vypadá
Ježíšek?
Co spojuje
keramickou pec
a klavír?

zuška
UHERSKÉ HRADIŠTĚ

č. **4** prosinec
2021

TIIDUŠKA

obrázek na obálce v rámci
výtvarné ankety našich nejmenších
Jak vypadá Ježíšek (více na stranách 12+13)
vytvořila Ela Kirchnerová, 7 let

LIDUŠKA

vychází 4x ročně • číslo 4/2021
30. 11. 2021 • Uherské Hradiště
evidenční číslo: MK ČR E 23647

vydavatel:
Základní umělecká škola
Uherské Hradiště
Mariánské náměstí 125
686 01 Uherské Hradiště
IČO: 46254323

www.zusuh.cz

redakční rada:

Jiří Pospíchal, Hana Nemravová,
Jitka Magdálková, Jarmila Krystoňová,
Martina Gogolová, Martin Šimčík,
Michal Stránský

produkce: Martina Gogolová
grafika: Michal Stránský, Martin Šimčík
sazba: Michal Stránský

tisk: Agentura NP Staré Město

Vážení čtenáři naší Lidušky,

srdečně vás vítám na prahu
Adventu, tedy radostného očeká-
vání příchodu Spasitele.

I naše práce, tedy výuka a vedení
mladých lidí, v sobě nese velmi
radostná očekávání. Při příchodu
dětí na naši školu přichází první
seznámení s něčím tak abstrakt-
ním jako je umění. Skrze zcela
konkrétní dotyk ať už hudební-
ho nástroje či výtvarné, taneční
a divadelní substance. Přichází
očekávání první, jak dítě zareaguje
na tuto zcela novou situaci.

Pak jsou na řadě první krůčky
v daném oboru a první výsledky,
písníčky, obrázky a představení .
Očekávání druhé, jak žák zvládne,
postavit se na jeviště či pódium
a představit výsledky své prá-
ce, doposud skryté za stěny třídy
či domova.

A už přicházejí velké koncerty,
výstavy či představení. Očekává-
ní třetí, jak mě přijme veřejnost .
Co na moji práci řeknou, jak ji
budou hodnotit? Budou mě chválit
a tleskat? Nebo nebude mít moje
práce tu správnou odezvu?

Vážení přátelé, žijeme často v na-
pětí, co na to či ono řeknou ti druhí,
jak budou naše umělecké výsledky
přijaty, jaký budeme mít úspěch.
Přál bych nám všem, abychom
uměli tvořit náš život jako jed-
no velké umělecké dílo, při jehož
tvorbě je právě ona radost ze vzni-
ku a z tvorby ta klíčová emoce.

Krásný Advent v radostném
očekávání vám přeje

Jiří Pospíchal
ředitel ZUŠ Uherské Hradiště

Alexandra Kazíková, 12 let

Popelář, nebo brankář?!

Deset otázek pro Ivo Kahánka

V úvodním rozhovoru minulého čísla se Ivo Baboráka ptali „tři ze ZUŠky“. Když se ukázalo, že bychom mohli nabídnout rozhovor s dalším ze vzácných hostů, kteří naši školu v poslední době navštívili, napadlo nás, že ptát se přece nemusí jen tři. A tak v tomto hromadném rozhovoru klade otázky klavíristovi **Ivo Kahánkovi** nejen ředitel školy, ale také devět učitelek (hádejte čeho :-).

Jiří Pospíchal: Kdybys nehrál na klavír, jaký hudební nástroj by sis vybral? A nebo jiné povolání?

Asi tě odpovídá zklamání, ale bylo by to violoncello nebo klarinet :-). A pokud mimo hudbu, tak bych chtěl být ekonomem národohospodářem.

Barbora Pančíková: Jak se udržujete v psychické pohodě v období, kdy hrajete několik koncertů týdně?

Psychická pohoda není takový problém, spíš to, že hrajete pořád něco jiného, je obrovský nápor na hlavu a na čas. Takže dlouhodobě málo spíte a samozřejmě si nemůžete dovolit kvalitativní výkyvy, protože spousta lidí z branže na ně přímo číhá.

Hana Kvasničková: Pracujete i s talentovanými handicapovanými dětmi (nevidomý, autista, ...)?

Pokud ano, jaké jsou vaše zkušenosti, co jste se z toho naučil, co byste v této práci doporučil?

Moje zkušenost není nijak extrémně bohatá, ale vždycky mi přišlo, že je třeba brát je jako absolutně rovnocenné partnery, kteří mají třeba jen méně zkušeností nebo nějakou specifickou situaci. Nesnažím se soustředit se na jejich limit nebo jim to nějak usnadňovat. Prostě se jim snažím hudebně pomoci jako všem ostatním. A třeba na některých autistech je úžasná jejich upřímnost – někdy vás to až ohromí, protože od většiny lidí člověk toto nezažije. Je to trochu jako s některými malými dětmi – moc jim to nezjednodušuju, chci od nich v zásadě totéž, co třeba od studentů na AMU, jen jim to vysvětlím trochu jinak. ....→

Magda Koišová: Dodržujete zdravý životní styl, nebo máte i nějaké neřesti?

Snažím se, miluju sport, ale v dobách největšího vyčerpání je mou neřestí dobré jídlo. Nekouřím, piju minimálně, ale sním, co vidím :-).

Marta Špačková: Setkal jste se někdy se skladbou, koncertem nebo hudebním dílem, které Vám dalo nejvíc práce a úsilí ho nastudovat?

Takových bylo hodně, za všechny budu jmenovat dvě – ze sólových např. Bartókův 2. klavírní koncert a z komorních Chaussonův Koncert pro klavír, housle a smyčcové kvarteto. No a teď se chystám na studium Ravelova Kašpara noci – to bude taky stát za to...

Jana Grabcová: Jak u dětí co nejvíce přirozeněji skloubit zvědavost a vytrvalost při získávání pianistických dovedností a návyků? Vaše zkušenost či pohled?

Ivo Kahánek

(* 1979) je přední český pianista. Jako interpret nevyšední emocionální síly a hloubky si Ivo Kahánek získal pověst jednoho z nejpůsobivějších umělců své generace a je mnohými považován za nejlepšího současného českého pianistu. Svůj dar okamžitě navázat citovou vazbu s publikem dokáže náležitě zužitkovat ve skladbách od baroka po modernu, s těžištěm v romantickém repertoáru. V cizině je rovněž pokládán za specialistu na interpretaci české hudby. Na naší ZUŠ nebyl Ivo Kahánek poprvé a věříme, že se s ním ve škole i v Uherském Hradišti opět brzy potkáme!

To je samozřejmě věčná a možná největší otázka, zejména u výjimečně talentovaných dětí. Samozřejmě na ni neexistuje jednoznačná odpověď – co pedagog, to přístup. Mně se vždy osvědčil přístup „přes emoce“. Snažit se dítě vtáhnout maximálně do děje (prostřednictvím věcí, které ho zajímají a na které slyší) a nutné technické problémy řešit jako výzvy na cestě k cílové představě. Převádět hudbu na příběhy, pohádky, filmy apod. Udělat z klavíru živou bytost, partnera – prostě aby hraní na klavír bylo trošku dobrodružství. Ale samozřejmě to předpokládá aspoň minimální touhu dítěte hrát – zcela bez ní nedokáže nic ani Jan Amos...

Tereza Krhovská: Jaké máte vzpomínky na svoji základní uměleckou školu?

Na mou ZUŠ (tehdy ještě LŠU) ve Frýdku-Místku vzpomínám s velkou láskou. Paní učitelka Rázlová – které je nyní přes 90 let a stále soukromě učí – učila už mou maminku a byla velmi trpělivá a laskavá. Dnes už si vybavuju spíš momentky, ale zpětně musím říct, že jsem měl velké štěstí začít s klavírem v tak skvělém a krásném prostředí (mimo jiné je ZUŠ ve Frýdku-Místku také bývalou historickou budovou Spořitelny).

Petra Jarmarová: Jaký byl Váš dětský sen?

Kromě obligátního popeláře jsem chtěl být hokejovým brankářem... Dodnes neumím ani bruslit :-).

Lucie Adamcová: Pane Kahánku, hrajete velice procítěně. Jste „zprostředkovatelem“ skladatelových emocí nebo promítáte do skladeb i své osobní prožitky?

Myslím, že to by mělo být v zákrytu. Já vlastně konfrontuju skladatelův zápis s emocemi, které ta skladba spontánně vyvolává ve mně – výsledkem je nějaký průnik. Je to vlastně intimní rozhovor s autorem skrze notový zápis – taková duševní „Pevnost Boyard“...

Jana Hanáčková: Co Vás čeká v nejbližší době? Otázka se týká zajímavých kulturních akcí nebo natáčení, které se Vás týkají a jsou pro Vás zajímavé. Na kterých klavírních kurzech kromě kroměřížských Vás můžeme příští rok potkat?

Čekají mne v nejbližší době koncerty v Itálii, ale samozřejmě je otázka, co nám dovolí pandemie. Jinak mne také v prosinci čeká debut ve slavném berlínském Konzerthausu a spousta vystoupení u nás, např. v Praze, Karlových Varech, Bystrici nad Pernštejnem aj. S Markétou Cukrovou budu nahrávat písně Benjamina Brittena a s přáteli dechaři Sextet Bohuslava Martinů. No a hned příští týden jedu coby porotce na Hummelovu mezinárodní soutěž do Bratislavy.

Víte, že píseň Tichá noc poprvé zazněla v kostele sv. Mikuláše v Oberndorfu u Salcburku na Štědrý večer roku 1818 v provedení pro kytaru, dva hlasy a sbor? Příčinou byly rozbité varhany!

Vánoce v dětství a **Karel Dýnka**

Vánoce jsem prožíval v rodině, v níž rodiče nás měli velmi rádi, tak jako my je. Vánoční svátky probíhaly v duchu křesťanských tradic: utkvělo mi v paměti, že na Štědrý den jsme zachovávali určitý půst od jídla. V ten posvátný podvečer jsme všichni společně na kolenou předříkávali modlitbu sv. růžence. Klečení bylo pro nás děti dost obtížné, ale přesto jsme to vydrželi s radostným očekáváním slavnostní štedro-večerní večeře: ta však nebyla nikterak bohatá.

Po večeři jsme se věnovali starodávným vánočním zvykům: krájení jablek na polovinu, až se objevil obrazec jaderníku a my jsme z toho něco hádali; dále to bylo lití vosku do vody, pouštění ořechových skořápek se svíčkou do vody a tak dále.

nahoře: Karel Dýnka (stojící vpravo) s prarodiči v roce 1931
vpravo nahoře: Žáci Obecné školy v Částkově s řídícím učitelem
p. Kozelkou v roce 1937, KD druhý zleva v horní řadě

vpravo dole: První svatě přijímání v roce 1937,
KD vedle pana faráře vpravo

všechny fotografie jsou z archivu KD

Karel Dýnka (*1929)
pedagog, varhaník,
sbormistr, na ZUŠ UH učil
v letech 1965–1998.

.....> Nechyběl zpěv koled, maminka, velmi dobrá zpěvačka, to vedla. Po rozsvícení vánočního stromku jsme dostávali vánoční dárky a byly to dárky jednoduché: od ponožek, od různých oděvů až po cukroví lineckých srdíček, kokosových rohlíčků a medvědích tlapek.

Na Hod Boží vánoční jsme s rodiči chodívali na vánoční bohoslužbu na takzvanou „Jitřní mši“ do farního kostela ve Velkém Ořechově. Byla to hodinová (cesta) chůze ve sněhu a ještě za tmy. V kostele jsem velmi rád poslouchal přede hry, mezihry a dohry paní varhanice, ale především jsem zpíval vánoční koledy.

Duch takovýchto vánoc mě provázel celým životem. Vzpomínky se často vracely a dávaly mi duchovní sílu, odvahu i naději v krušnějších obdobích...?! mého života.

Vánoční přání Karla Dýnky

Nemůže být jiné než přání hojného zdraví, radosti z uměleckých a pedagogických úspěchů učitelů a přání plné spokojenosti jejich studentů.

Vedení základní umělecké školy v Uherském Hradišti přejí spolu s pokorou dobré sebevědomí důležitosti umělecké instituce na výchovu mládeže.

Anna Koutná, 12 let • foto Jana Tvrdoňová

Středa s Ivo Kahánkem

Středa 3.11., den, jako každý jiný. A přeci něčím jiný a nezapomenutelný. Do koncertního sálu naší ZUŠky se začínají scházet pedagogové a žáci klavírního oddělení. Na jejich tvářích je znát nervozita ze setkání s výjimečným pedagogem a klavíristou Ivo Kahánkem. V očích každého z přítomných se zračí obdiv k tomuto významnému interpretovi i zvědavost: „Takový slavný, jaký asi bude...?“

První chvíle jsou tak trochu nervózní, ale po pár vlídných slovech a nádherné interpretaci první studované skladby se nervozita ztrácí, jako mávnutím kouzla se sál plní tóny hudby a tvořivou atmosférou. Děti ztrácejí ostražitost a ostych a skladby pod vedením pana Kahánka rozkvétají. Každá z pěti mladých klavíristek proniká o veliký kus dál do tajů klavírního umění i obsahu skladby, kterou hraje, a odchází po pětáctyřiceti minutách intenzivní práce s usměvavou tváří.

Sál se plní stále víc, přicházejí rodiče a naši nejmenší, pro které je odměnou i inspirací vidět a slyšet tak významného umělce. Klavír se v podání Ivo Kahánka rozezní v neskutečných barvách, tempu i dynamikách. Zpívá, pláče i hřmí... I ti nejmenší sedí a poslouchají se zatajeným dechem a po posledním tónu se sál rozezní bouřlivým potleskem.

Den jako každý jiný? Ne, výjimečný pro nás pedagogy, kteří měli to velké štěstí být přítomni při výuce mladých klavíristů vynikajícím pedagogem a získat tak nové metodicko-pedagogické poznatky a zkušenosti. A ještě výjimečnější pro žáky naší ZUŠ. Neboť mohli strávit den se světově uznávaným pianistou a poslechnout si jeho nenapodobitelnou interpretaci skladeb českých hudebních velikánů.

Děkujeme, pane profesore. Jste jedinečný.

Jana Grabcová

Stěží si mohlo lepší uvedení na půdě naší školy přestavit nedávno zakoupené koncertní křídlo značky Yamaha od firmy Machart PIANA, s.r.o.

Inspirace z Brna a Dánska

Celou školou se ještě nesly tóny z návštěvy klavíristy Iva Kahánka, když na smyčcové oddělení dorazila návštěva z Brna. Druhé listopadové úterý ZUŠku navštívili členové **Janáčkova kvarteta** a kolegové z brněnské konzervatoře, pánové Miloš Vacek, Richard Kružík, Jan Řezníček a Břetislav Vybíral. Houslisté z naší ZUŠky se mohli zúčastnit výuky vedené těmito zkušenými hudebníky i pedagogy.

Společně s nimi přijela vzácná návštěva až z Dánska, paní **Michaela Fukačová**. Žáci z violoncellové třídy tak dostali jedinečnou možnost vyzkoušet si výuku pod vedením této úžasné violoncellistky.

Po skončení výuky členové Janáčkova kvarteta s paní Fukačovou zahráli našim nejmenším žáčkům krátký koncertík a poté se od sedmi hodin uskutečnil v sále ZUŠ krásný koncert, na kterém zazněly skladby Franze Schuberta.

Aneta Pelcová

foto archiv MF

U výuky s M. Fukačovou bylo i pěkně veselo • foto Vendula Sklenářová

Vždycky to někdo musí dát dohromady!

Bilanční koncert Antonína Koníčka

Sál Reduty v Uherském Hradišti se stal dějištěm koncertu dechového orchestru ZUŠ pod vedením zkušeného pedagoga Antonína Koníčka, který se poprvé objevil na ZUŠce před téměř padesáti lety! Na naší škole působil v letech 1972–1980, 1986–1992 a nyní od roku 2012. Tento koncert byl tedy bilanční, slavnostní a na pódiu se sešli bývalí členové orchestru, absolventi ZUŠ, spolu s žáky současnými, aby vzpomínali a vzdali poctu svému panu učiteli.

Po úvodním přivítání ředitele školy Jiřího Pospíchal jsme se mohli zaposlouchat do melodií tanečního charakteru, muzikálových a filmových skladeb. Vedle zahraničních skladatelů nechyběly ani skladby domácích autorů jako např. Karla Svobody, Petra Jandy, Václava Zahradníka nebo Karla Černocho. Všechny tyto skladby zaranžoval a upravil samotný dirigent, pedagog, hudebník a jak se také ukázalo vtipný moderátor Antonín Koníček.

Jednotlivé skladby obohatili sólisté souboru, mezi nimiž se nám představili saxofonistky Kateřina Hledíková s Annou Šipkovou nebo trumpetisté Čestmír Majzlík a Václav Martinec. Posledně jmenovaný, jenž je posluchačem 5. ročníku Konzervatoře Evangelické akademie v Olomouci, sklidil obrovský aplaus při skladbě Hello, Dolly a za celý orchestr panu učiteli poděkoval za práci, kterou s žáky odvedl, za čas, který jim věnoval. A dodal také: „Nejenom, že jste nás naučil hrát taneční hudbu, ale především jste nám ukázal, že to naše cvičení, ti všichni ‚Haydnové, Hummelové‘ a všechny ty etudy, co hrajeme, dávají smysl tehdy, když to dáme dohromady...“

Závěrečný potlesk ve stoje jen podtrhl atmosféru a nadšení z tohoto koncertu.

3× foto Alžběta Štulírová

Antonín Koníček

(* 1952) – kapelník, skladatel a pedagog. Po pěti letech na hradištské LŠU studoval na Konzervatoři v Kroměříži (1967–1973) hru na trubku. V roce 1977 založil v rodném Vlčnově kapelu Vlčnovjanka, v jejímž čele stál až do roku 1989. V roce 1993 založil vydavatelství AKon zaměřené na vydávání dechové lidové hudby. Od roku 2000 je uměleckým šéfem dechové kapely Boršičanka Antonína Koníčka. Stal se známým i v zahraničí a často byl zván nejen na koncertní turné, ale i do porot mezinárodních hudebních soutěží.

anketa našich nejmenších

Zorinka Vávrová (5 let)

- Co se ti vybaví, když se řekne slovo vánoce?
Že dostanu dárečky a budu hrát na housle a na flétnu.
- Jak si představuješ Ježíška?
Má kožíšek, je pěkně starý, je hodný a nosí stroměčky.
- Co bys popřála všem z hudby do nového roku?
Aby jim to pěkně hrálo, všichni jim tleskali a byli zdraví.

Učil hned na začátku své hudební kariéry a k učitelství se vrátil roku 2012 nástupem do naší školy. Opět vyučoval hru na trubku a baskřídlovku a jeho hlavním posláním bylo vedení dechového orchestru. Ač celý život „dechovkář“, na ZUŠce se rozhodl vést orchestr směrem, který vycházel především ze zájmu a zaměření žáků i jejich rodičů. Soustředil se na interpretaci taneční hudby a známé písně a skladby sám upravoval pro aktuální složení i technické možnosti hráčů. Za devět let vybudoval orchestr s širokým repertoárem a vštěpil žákům zásady hry taneční a swingové hudby. A především na ně přenesl radost z kolektivního muzicírování. Orchester pod jeho vedením pravidelně vystupoval na koncertech školy i na akcích města a v soutěžích ZUŠ dosahoval výborných umístění v krajských i ústředních kolech.

Víte, že první adventní kalendář vyrobil mnichovský obchodník Gerhart Lang v roce 1908 a nazval jej V zemi Ježíškově? Děti měly každý den vystříhnout jeden obrázek a nalepit ho k příslušnému verši a o Štědrém dnu sestavily obraz pohádkové betlémské krajiny.

Vánoce v dětství a **Marta Milevská**

Vánoce do čtyř let si pamatuji jako skrývání se ve sklepě před Němci, kteří pravidelně chodili kontrolovat domácnosti, zda neschovávají partyzány. Ti se chodili ohřát a najíst do domů, protože v lesích, které obklopovaly naši obec na Valašsku, se v zimě ukrývalo ještě hůř, než v jiném ročním období. V domě se tak pravidelně střídali Němci i partyzáni.

Má první oslava Vánoc byla v pěti letech (1944). Rodiče odešli na Půlnoční, v ten moment zazvonil v pokoji zvoneček a přišel Ježíšek. Stromeček zářil stříbrnými ozdobami a pod ním bylo to, co bylo možné v období války sehnat a vyrobit: zabalená kostka cukru – velká vzácnost, panenka z hadrů a ručně vyrobený dřevěný trakař a zvířátka.

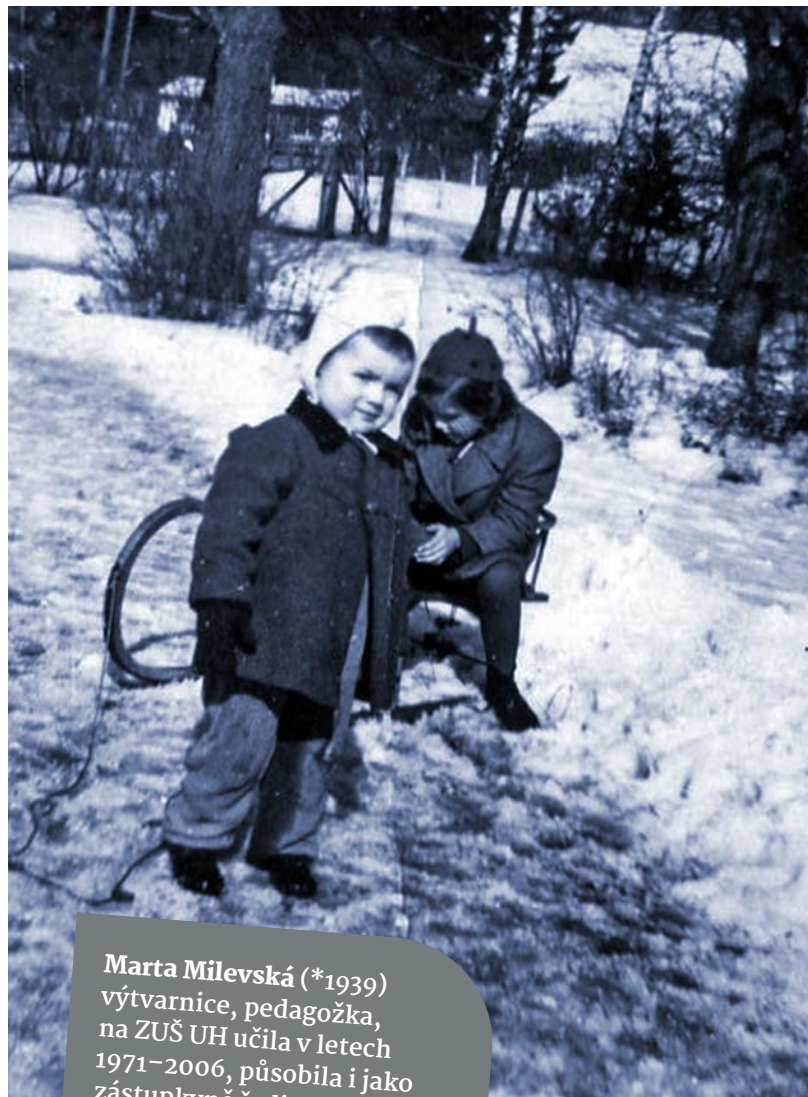
Maminka upekla perníkovou chaloupku a nazdobila ji. V oknech byl červený pergamenový papír, takže svíčka uvnitř vytvořila ohromující dojem. Největším dárkem by bylo to, že by nepřišli ani Němci, ani partyzáni. K jídlu byly brambory a sušené ovoce, sádlo a povidla sežrali Němci při kontrole.

Další Vánoce už byly po válce a přestěhování se do města. Probíhaly tak, jako u všech jiných rodin – se stromečkem, dárky, řízkou, salátou, koledami.

Vánoční přání Marty Milevské

(výtvarnému oboru): Hodně nadaných žáků a co nejméně covidových opatření, aby učení mohlo být radostí.

foto z archivu MM

Marta Milevská (*1939)
výtvarnice, pedagožka,
na ZUŠ UH učila v letech
1971–2006, působila i jako
zástupkyně ředitele.

anketa našich nejmenších

Isabella Čaňová (6 let)

- Co se ti vybaví, když se řekne slovo vánoce?
Vánoce jsou ozdoby, stromeček, Ježíšek a dárečky.
- Jak si představuješ Ježíška?
Nevím, ale myslím si, že je kouzelný, létá a kolem něho jsou hvězdičky.
- Co bys popřála všem z výtvarky do nového roku?
Aby se dobře naučili malovat.

S dárky není třeba vždy čekat na Vánoce. A tak si naši výtvarníci nadělili začátkem tohoto školního roku novou keramickou pec!

◀ po přezahu • Julie Laima Kiseliiovsová, 12 let

↑ po sušení • Tereza Vaňková, 11 let

◀ hotový betlém s glazurou • Veronika Pailová, 12 let

Jak se dělá keramický betlém

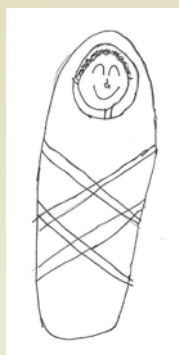
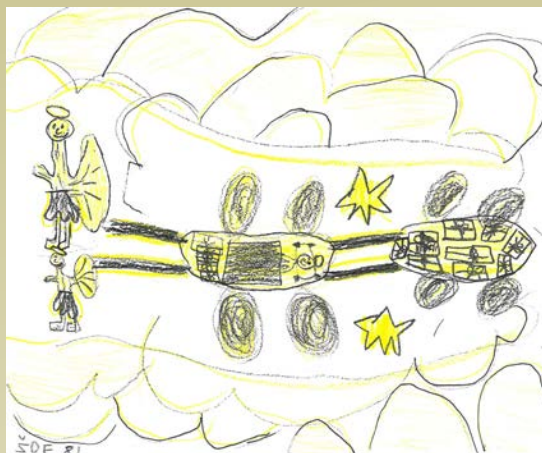
Ingredience: hlína | šlikr | glazury | šikovné ruce | fantazie

Pomůcky: špachtle | štětce | nožíky | podložky | igelity | válečky | a hlavně – keramická pec

Postup: 1. modelujeme, mačkáme, patláme, lepíme | 2. sušíme | 3. pálíme – první výpal, tzv. přezah, na 980 °C | 4. glazujeme | 5. pálíme – druhý výpal na 1 160 °C | 6. radujeme se z výsledků

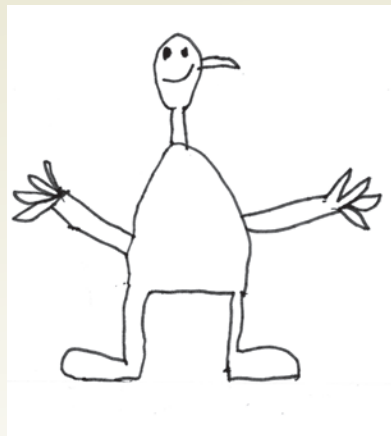
Jana Tvrdoňová

Výtvarná anketa našich nejmenších:

levá strana: Viktorie Jedovnická 7 • Žofie Achilles 8 • Tereza Fišerová 7 • Jiří Zapletal 7 • Karolína Gregorová 6 • Zoe Camarda 5 • Klaudiv Dvořanová 7 • Adéla Ryplová 7 • Hynek Achilles 6 | pravá strana: Stella Adamíková 6 • Anna Hudcová 6 • Nikol Vaňková 7 • Elenka Kočárová 5 • Maruška Kropáčová 7 • Josefína Mojžíšova 7 • Šárka Svobodová 7 • Jiří Hoferek 7 • Jonáš Kont 6 • Emma Podškubka 8

Jak vypadá Ježíšek?

Víte, že se podle tradice od první adventní neděle nesmělo kromě jiného i tančit? Na Štěpána se křepčilo o to více – a Štěpánské zábavy se konají i dnes.

Vánoce v dětství a **Ladka Košíková**

Milovala jsem nejen dobu vánoční, ale i to zvláštní tajemno adventu. Vzpomínám na ranní cesty s babičkou na roaráty. Tma, jen světlo lucerniček a křupající sníh pod nohama. Opatrně jsem nesla své světlo. Nesmělo zhasnout. To prý přináší neštěstí...

Dodnes cítím vůni připravovaného cukroví. Muselo být napečeno 12 druhů, jinak by se neurodilo, říkala moje babička... V její dolní kuchyni jsme pak s bratrem trávil dopoledne na Štědrý den, abychom

nevyplašili přicházejícího Ježíška. Po ránu jsme se umyli vodou z obrovské kamenné mísy, do které celou noc svítily hvězdy. To pro zdraví a pro krásu... Moc se nemluvalo. Jen se zpívalo. To prý mají rádi andělé... Odtud mám v paměti své první koledy a dodnes slyším babiččin kostelní soprán, když zpívala Ejhle chasa naša, Maria Panna, Co to znamená, Poďte chlupci k nám...

Se setměním jsme vyhlíželi první hvězdu a když zazněl zvonek, běželi jsme k vytoženému stroměčku, kde maminka s tatínkem zpívali Narodil se Kristus Pán...

A dárečky? Na jeden nezapomenu. Otevřely se dveře toho tajemného pokoje a pod stromečkem byla kolíbka s miminkem. Byl to můj bratr Libor. (Narodil se 18. prosince.) Ale já tenkrát byla přesvědčená, že je to Ježíšek...

A Štědrý večer nejkrásnější? Bylo to na horách. V Beskydech na Bumbálce. Cestu ke stromečku jsme museli absolvovat hlubokým sněhem. Vzpomínám si na to zvláštní čarovno kolem. Obloha plná hvězd, měsíc jako zlatá díra do nebe a někde uprostřed lesa v dálce světlo. Jak jsme se blížili, začal znít zvonek. Jeho hlas stále sílil... a my spatřili strom a na něm svíčky, jablka a perníčky... A já dodnes věřím, že nás tenkrát volal opravdový Ježíšek...

Vánoční přání Ladky Košíkové

Přeji vám všem, abyste se šťastně protancovali barevnými odstíny následujícího roku se všemi jeho tempovými a výrazovými kontrasty. Tancujte tak, jak vás kroky povedou, protože každý krok má svůj smysl.

Sladce a s půvabem, někdy tajemně, vážně, jindy zdrženlivě, pak zase vášnivě až zběsile, také rozpustile a hravě, mnohdy možná i trochu slzavě a plačtivě... Poslouchejte však svůj vnitřní pohyb a zachytíte rytmus, ke kterému vás život vybízí. Dopřejte si i chvíle zastavení. Naslouchejte tichu. Pak vše zvládnete *giocoso!*

Ladislava Košíková (*1957)
tanečnice, pedagožka, choreografka, na ZUŠ UH působí od roku 1992

L. Košíková s tatínkem v Beskydech • foto archiv LK

foto archiv TO

TanecValmez

Ve dnech 15. a 16. října 2021 se žákyně tanečního oboru naší staroměstské pobočky zúčastnily ve Valašském Meziříčí workshopu v rámci 14. ročníku festivalu současného tance TANECVALMEZ.

Během dvou dnů měly možnost spolupracovat s lektory jako jsou David Strnad, Lior Tavorri, Ori Moshe Ofrii, Victor Launay, Sara Portilla Montemayor, Dora Sulženko Hošťová, Milan Odstrčil a Jana Bubu Pukovcová, kteří vyučovali techniky contemporary, jazz i street dance.

První večer nás čekalo vystoupení Lior Tavori Dance company z Izraele s choreografií Mars. Dokonalá technika a neuvěřitelná energie tanečníků pro nás byla velkým zážitkem. Druhý večer vystoupili hosté z Belgie s choreografií Les Vikings Cie, Andrea Miltnerová v choreografii Dance of Magic ballerine a Dora Služenko Hošťová v choreografii Na bidýlku.

Nejkrásnější na celém workshopu bylo, že můžeme být spolu. Společná cesta autobusem, obědy v restauraci a nocleh v tělocvičně ve spacácích a na karimatkách, to nás zase o něco více spojilo. A máme na co vzpomínat.

Jarmila Krystoňová

Klára Valouchová, 12 let

anketa našich nejmenších

Michalka Balážová (5 let)

• Co se ti vybaví, když se řekne slovo vánoce?

Že přijdou čert s andělem.

• Jak si představuješ Ježíška?
Má bílou košilku a na hlavě zlatou korunku.

• Co bys popřála všem z tanečního oboru do nového roku?

Aby byli všichni zdraví.

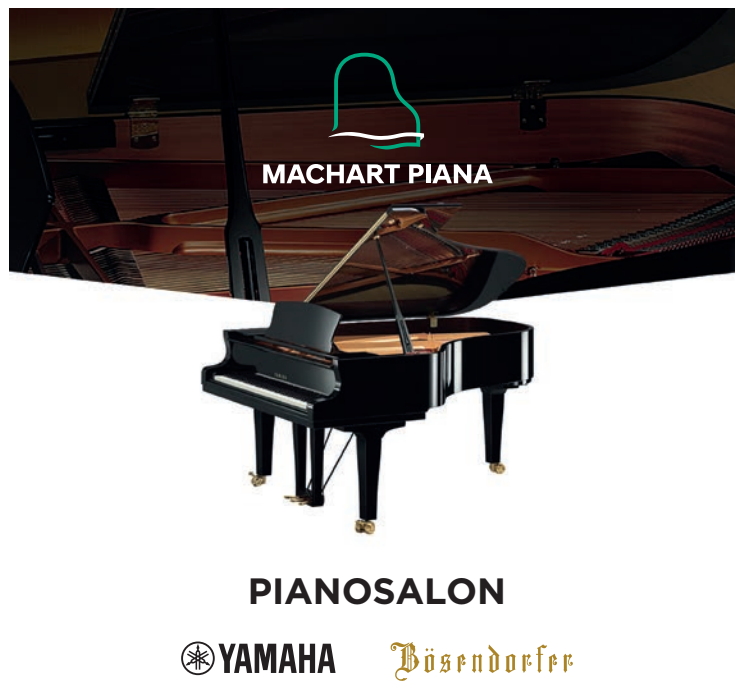

CLARINA
MUSIC

www.clarina.cz

Váš dodavatel hudebních nástrojů

MACHART PIANA

PIANOSALON

YAMAHA **Bösendorfer**

Švehlova 3333/21 | 106 00 Praha 10

www.machartpiana.cz

18.3.2022 • Reduta

Jiří Pospíchal

Czech virtuosi

J. Brahms
Houslový koncert

[vstupenky kkuh.cz](http://vstupenky.kkuh.cz)

Vydávání našeho časopisu podporuje mapuh.cz, projekt zaměřený na rozvoj kvalitního a inkluzivního vzdělávání včetně neformálního vzdělávání dětí a žáků na mateřských a základních školách.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Projekt Místní akční plán ORP Uherské Hradiště II, registrační číslo CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0008649, je spolufinancovaný z prostředků EU, Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání, a státního rozpočtu

Víte, co jsou občůzkové kolední hry? Jde o krátká jednoduchá představení předvádějící veršované příběhy z pastýřského života nebo legendu o narození Ježíše. Nechyběly kostýmy, stylizované rekvizity a zpěv. Hrál se nejčastěji ve dvorech navštívených domů.

Vánoce v dětství a **Igor Stránský**

Za celý kalendářní rok je svátků a důvodů k oslavám mnoho, ale Vánoce, svojí výjimečností, jsou jenom jedny. Rodina a tradice – to k nim neodmyslitelně patří. To, co jsme zdělili po svých rodičích a prarodičích s úspěchem předáváme svým potomkům a vnukům. Už jenom celý ten obřad čekání na Ježíška. Při celodenních přípravách znějí koledy a krásná hudba. Rodina se sejde u Štědrovečerního stolu a po slavnostní večeři jdeme všichni ke klavíru. Někdo si vezme hudební nástroj a za jejich doprovodu zpěv koled vítá příchod Vánoc. Náhle zazní zvonek – všichni ztichnou – a někdo tajemně zašeptá, bývá to obyčejně babička: „Už přišel Ježíšek.“ A celá rodina vznešeně odchází k rozsvícenému stromku...

Tak tomu bude z mého pohledu už po pětasedmdesáté, ale nebylo to vždy v takovém rozsahu. Celá padesátá a počátek let šedesátých minulého století komunistický režim cílevědomě potlačoval význam Vánoc a dětem podsouval náhražky v podobě Dědy Mráze. Z rádia nezazněl ani tón koled. Štědrý den byl dnem pracovním a rodiče se vraceli ze zaměstnání až v podvečer. Jakmile však za vnějším světem zavřeli dveře, začali pro nás Vánoce, byť byl už mnohdy pokročilý večer.

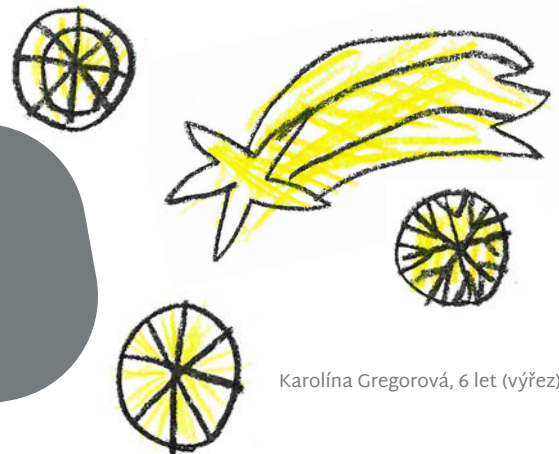
Vánoční přání Igora Stránského

Co přát? Abyste ani chvilku neměli pocit, že musíte chodit do školy. Dramaťák by měl být společenstvím mladých lidí stejného smýšlení, kde radost ze hry, zdravé bláznovství a tvorba všechny spojuje. A abyste i po čtyřiceti letech mohli říci to, co mi nedávno řekla moje bývalá žačka: Dramaťák byl pro mne svátkem v duši.

foto archiv IS

Igor Stránský (*1946)
režisér, herec, pedagog, bývalý
ředitel Slovákckého divadla,
na ZUŠ UH vyučoval v letech
1974–1989

Karolína Gregorová, 6 let (výřez)

Kdo učí vaše děti?

Tato otázka už teď neruší klidné spaní mnoha rodičů, jejichž děti v rámci literárně-dramatického oboru vyučuje **Anna Pospíchalová**, **David Macháček**, **Eliška Martinčová** či **Matěj Nemrava**.

Společné setkání, které se uskutečnilo v podvečer 22. října v prostorách divadelního sálu na Tyršově náměstí, nabídlo kromě živé diskuze také komorní portrét o každém z představených pedagogů.

Co bylo výsledkem Matějova filmového génia již v prvním ročníku vysokoškolského studia? Kolik poloh obsáhne Anička v jediné písni? Jaká je šíře Davidova profesního záběru? O čem byla první báseň, kterou kdy Eliška recitovala? To vše a mnohem více si ze setkání odnesli ti, kteří se společného představení zúčastnili a svou přítomností obohatili hřejivou atmosféru onoho podzimního večera.

A když právě neučí?

Prosím, nahlédněte!

Sára Ohnoutková, 13 let • foto Jana Tvrdoňová

MgA. Anna Pospíchalová

téměř profesionální jezdkyňe, absolventka JAMU, obor muzikálové herectví

oblíbené zvíře:

kůň, kočka, pes

vzor: Marek Orko

Vácha (kněz, spisovatel)

David Macháček

milovník polních prací, absolvent Konzervatoře Brno, hudebně-dramatického oddělení

oblíbené zvíře: kráva

vzor: Zdeněk Svěrák

Eliška Martinová

pěstitelka a obdivovatelka
květin, absolventka LDO ZUŠ UH,
studentka MU – estetika

oblíbené zvíře: kočka • vzor: Eva Francová
(výtvarnice, spisovatelka)

anketa našich nejmenších

Anna Sedláčková (5 let)

- Co se ti vybaví, když se řekne slovo vánoce?
O Vánocích přinese Ježíšek dárky, zdobíme stromeček, pečeme cukroví. Každý den se maminky ptám, kolik ještě zbývá do Vánoc dní a naštěstí to každý den ubývá.
- Jak si představuješ Ježíška?
Je takový hnědozlatý a má černé vlasy, přes nohy má šátek.
- Co bys popřála všem z dramaťáku do nového roku?
Přeji všem dobré štěstí, a aby se jim v dramaťáku pořád líbilo.

BcA. Matěj Nemrava

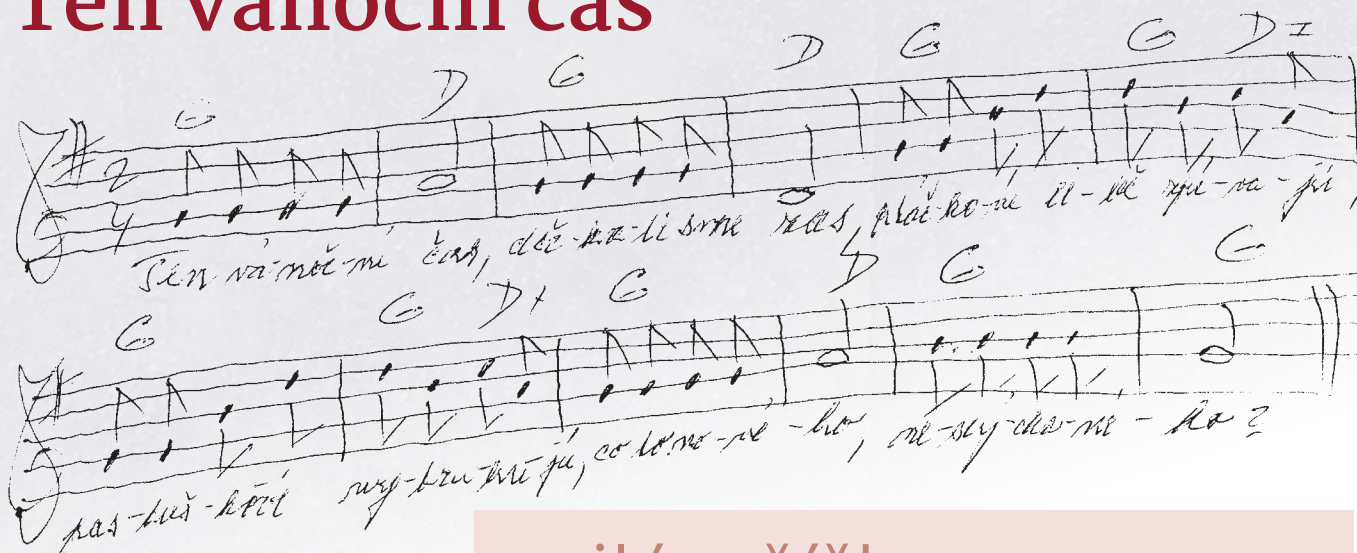
příležitostný skálo-
lezec, absolvent LDO
ZUŠ UH, student
magisterského stu-
dia UTB Zlín, obor
režie a scenáristika

oblíbené zvíře: lemur
vzor: Albert Camus
(spisovatel)

Eliška Kadlčíková, 14 let (výřez)

Ten vánoční čas

Ten vánoční čas
dočkali sme zas,
ptáčkové libě zpívají,
pastuškové vytrubují,
co to nového,
neslýchaného?

Narodil sa nám
Ježíš, Bůh a Pán.
Nemá žádnéj poduštičky
ani chatrnej plenčičky,
tak je zrozený
na ten svět bídný.

A vy děvčátka
a pacholátka,
seberte sa velcí, malí,
Ježíškovi neste dary,
co která máte,
jemu doneste.

Tradiční moravskou koledu
připravil pro společné zpívání
a hraní Pavel Štulír.

Milý Ježíšku

Píšu Ti tady pár tipů na dárky. Ne za sebe, ale za všechny děti,
které chodí do ZUŠky. Aby ti nemuselo psát každé zvlášť, víš.
Ty to sice stejně všechno víš, ale pro jistotu:

Žádný hudebník se neobejde bez metronomu,
notového pultu a kvalitní hudby na CD.

Každý výtvarník se zaraduje z nové sady kvalitních
uměleckých pastelek a akvarelových barev.

Krásným dárkem pod vánočním stromečkem může být
nový dres se sukýnkou a baletní střevičky.

Kniha, nejlépe s divadelní tematikou.
Divadelní předplatné. Balanční a akrobatické pomůcky.

Kdybys potřeboval s něčím poradit, naši učitelé Ti rádi pomůžou!
Za všechny děti slibuji, že budeme pilní, pracovití a tvořiví.

Tvoje Liduška **zuška**